

Zadeva C-370/23**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

13. junij 2023

Predložitveno sodišče:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovaška)

Datum predložitvene odločbe:

26. april 2023

Pritožnik:

Mesto Rimavská Sobota

Druga stranka v postopku:

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky

[...] (ni prevedeno)

[oznaka sodišča, opravilna številka zadeve].

SKLEP

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (vrhovno upravno sodišče Slovaške republiky, Slovaška) je na obravnavi zadeve na podlagi pritožbe **Mesto Rimavská Sobota** (mesto Rimavská Sobota; pritožnik) s sedežem v [...] (ni prevedeno) Rimavská Sobota, [...] (ni prevedeno) [naslov, identifikacijska številka], ki ga zastopa odvetniška pisarna [...] (ni prevedeno) [ime in priimek odvetnika], zoper **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** (ministrstvo za kmetijstvo in razvoj podeželja Slovaške republiky, Slovaška; druga stranka v postopku) s sedežem [...] (ni prevedeno) [naslov] Bratislava, v postopku za preizkus zakonitosti odločbe druge stranke v postopku [...] (ni prevedeno) [številka zadeve] z dne 25. junija 2019, po obravnavi kasacijske pritožbe pritožnika zoper sodbo Krajský súd v Banskej Bystrici (regionalno sodišče v kraju Banská Bystrica, Slovaška) [...] (ni prevedeno) [številka zadeve] z dne 13. maja 2020,

sklenilo:

- I.** Najvyšší správní súd Slovenskej republiky (vrhovno upravno sodišče Slovaške republiky) je postopek **prekinilo** [...] (ni prevedeno) [navedba pravne podlage v nacionalnem pravu].
- II.** Najvyšší správní súd Slovenskej republiky (vrhovno upravno sodišče Slovaške republiky) je v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predložilo naslednje vprašanje:

Ali je treba člen 2(b) Uredbe (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode, razlagati tako, da se kot dajanje lesa na trg šteje tudi prodaja neobdelanega lesa ali lesa za ogrevanje v smislu Priloge 1 k tej uredbi, če je v pogodbi določeno, da pridobitev lesa opravi kupec po navodilih in pod nadzorom prodajalca?

O b r a z l o ž i t e v

- 1 Kasacijsko sodišče je Sodišču Evropske unije predložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe glede razlage člena 2(b) in (c) Uredbe (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (v nadaljevanju: Uredba).

I.

Spor v postopku v glavni stvari in potek postopka pred nacionalnimi sodišči

- 2 Druga stranka v postopku je z odločbo [...] (ni prevedeno) [številka zadeve] z dne 25. junija 2019 (v nadaljevanju: odločba druge stranke v postopku), v povezavi z odločbo Slovenská lesnícko-drevárska inšpekcia (slovaška inšpekcija za gozdarstvo in les) [...] (ni prevedeno) [številka] z dne 10. aprila 2019 (v nadaljevanju: prvostopenjska odločba), pritožniku na podlagi člena 17(5)(b) zákon č. 113/2018 Z. z. o uvádzení dřeva a výrobkov z dřeva na vnitřní trh a o změně a doplnění zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytování podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o změně zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o změně a doplnění niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zakon št. 113/2018 o dajanju lesa in lesnih proizvodov na notranji trg ter o spremembah in dopolnitvah zakona št. 280/2017 o zagotavljanju podpore in subvencij za kmetijstvo in razvoj podeželja in o spremembi zakona št. 292/2014 o sofinanciranju iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov in o spremembah in dopolnitvah nekaterih zakonov), kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: zakon o lesu), naložila globo v višini 2000 EUR zaradi prekrška iz člena 17(1)(c) zakona o lesu, ki naj bi ga pritožnik storil s tem, da kot gospodarski subjekt ni

uporabil sistema potrebne skrbnosti iz člena 4(1), (2) in (3) zakona o lesu. Pritožniku je bilo naloženo tudi, naj sprejme ukrepe za odpravo nepravilnosti.

- 3 Druga stranka v postopku je menila, da je pritožnik kot občina pravna oseba v smislu člena 1(1) zakon č. 369/1990 Zb. o obecnem zriadení (zakon št. 369/1990 o sistemu občin), kakor je bil spremenjen, ki pod pogoji, določenimi s tem zakonom, samostojno upravlja z lastnim premoženjem in lastnimi prihodki. Ne gre torej za organizacijo, ki ni bila ustanovljena za opravljanje gospodarske dejavnosti ali ki ne bi mogla opravljati gospodarske dejavnosti.
- 4 Druga stranka v postopku se je strinjala s prvostopenjskim organom in navedla, da iz zavarovanih računovodskih dokazov izhaja, da je pritožnik les za ogrevanje neposredno prodajal fizičnim osebam [...] (ni prevedeno). Ti računovodski dokazi so se nanašali na obrazca „dovoljenje za samostojno proizvodnjo lesa“ in „L4 43 Dokazilo o izvoru lesa“, v katerih sta navedena vrsta lesa – les za ogrevanje – in ustrezna količina. Druga stranka v postopku je menila, da glede na to, da gre za prvo prodajo lesa za ogrevanje, ni pomembno, kdo je na koncu les pridobil. Glede na to, da je pritožnik prodajal les/les za ogrevanje, po njenem mnenju to, kdo pridobi predmet prodaje na ta način, in ali gre za prodajo že pridobljenega lesa ali lesa na panju skupaj s pravico do njegove kasnejše pridobitve, ne vpliva na možnost opredelitve pritožnika kot gospodarskega subjekta.
- 5 Druga stranka v postopku je izpostavila tudi dejstvo, da sta v upravnem spisu tudi javni razpis za „prodajo lesa na panju“ in kopija prodajne pogodbe [...] (ni prevedeno) [številka], ki jo je pritožnik podpisal [...] (ni prevedeno) [datum] s [...] (ni prevedeno) [ime kupca], kupcem, pri čemer je v členu II(1) navedeno, da je predmet pogodbe obveznost prodajalca (pritožnika) do „prodaje lesne mase“, iz člena II(2) pa izhaja, da se je prodajalec zavezal, da bo kupcu omogočil „pridobitev lesa“. Iz nadaljnjih določb pogodbe je razvidno, da naj bi po pridobitvi lesa prišlo do „merjenja lesne mase“ v prisotnosti zaposlenih pri pritožniku, kar pomeni, da je pritožnik tudi po pridobitvi lesa izvajal še nadaljnje dejavnosti v zvezi s prodajo lesa in njegovim dajanjem na trg. Predmet pogodbe v tej zadevi je bil neobdelan les. Tudi v tem primeru je druga stranka v postopku menila, da ni pomembno, kdo je pridobil les, če je bil predmet prodaje le les. Zato meni, da je imel pritožnik status gospodarskega subjekta.
- 6 Ker pritožnik kot gospodarski subjekt ni pravilno uporabil sistema potrebne skrbnosti, je druga stranka v postopku ugotovila, da je pritožnik storil prekršek iz člena 17(1)(c) zakona o lesu, in mu je zaradi tega naložila globo.
- 7 Pritožnik je zoper odločbo druge stranke v postopku vložil pritožbo, v kateri je trdil, da to, da je prodajal les na panju v povezavi s pravico do njegove pridobitve, ne pomeni, da je imel status gospodarskega subjekta. Hkrati je izrazil stališče, da nikoli ni distribuiral lesa ali lesnih proizvodov in jih tudi ni uporabljal v okviru svoje gospodarske dejavnosti. Zato pritožnik meni, da ni imel statusa gospodarskega subjekta, da zanj niso veljale obveznosti iz člena 4(1), (2) in (3) zakona o lesu in da ne more biti kaznovan zaradi neizpolnjevanja teh obveznosti.

Pritožnik se je pri tem skliceval na scenarij 10a iz obvestila Komisije C(2016) z dne 12. junija¹ 2016, ki vsebuje tako imenovane primere scenarijev, v katerih se družba/oseba šteje za gospodarski subjekt, pri čemer je v tem scenariju navedeno:

„Lastnik gozda Z proda družbi A pravico, da pridobi les na panju na zemljišču, ki je v lasti Z, za namene distribucije ali za potrebe dejavnosti družbe A.

> Družba A postane gospodarski subjekt, ko pridobi les za namene distribucije ali za potrebe lastne dejavnosti.“

- 8 Krajský súd v Banskej Bystrici (regionalno sodišče v kraju Banská Bystrica, v nadaljevanju: upravno sodišče) je s sodbo [...] (ni prevedeno) [številka zadeve] z dne 13. maja 2020 (v nadaljevanju: izpodbijana sodba) zavrnilo tožbo pritožnika v upravnem sporu. V obravnavani zadevi je upravno sodišče štelo, da je bistvenega pomena ugotovitev, ali ima pritožnik status gospodarskega subjekta, ki je v skladu s členom 4(2) Uredbe dolžan uporabljati sistem potrebne skrbnosti v smislu člena 6 Uredbe. Ob upoštevanju dejstva, da je bil predmet prodaje v primerih, ki so jih ugotovili upravni organi, les, je upravno sodišče ugotovilo, da z vidika opredelitve pritožnika kot gospodarskega subjekta ni pomembno, ali se tak les prodaja na panju (in je za njegovo pridobitev odgovoren kupec) ali pa se prodaja šele po tem, ko je bil že pridobljen. V vsakem primeru gre za prvo dajanje lesa na trg, to je kakršno koli dobavo lesa za distribucijo ali uporabo na notranjem trgu v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno. Ob tem je bil predmet prodaje les za ogrevanje v smislu Priloge 1 k Uredbi.
- 9 Po mnenju upravnega sodišča ima scenarij 10a iz obvestila Komisije C(2016) le naravo priporočila in ga v tistem delu, v katerem ni v skladu z nacionalno zakonodajo, ni mogoče uporabiti na ozemlju Slovaške republike. Pri načinu prodaje, ki ga je izbral pritožnik, kupec dejansko ne razpolaga niti z osnovnimi dokumenti, ki bi omogočali vzpostavitev in vsebinsko pravilno uporabo sistema potrebne skrbnosti, saj ni vpisan kot upravljavec gozda v ustrezen register, kot se zahteva z zakonom o gozdovih. Prenos odgovornosti za uporabo sistema potrebne skrbnosti na kupca bi zato ogrozil cilj Uredbe in zakona o gozdovih. Če bi pritožnik dejansko prodal pravico do pridobitve lesa na panju, bi moral kupec postati upravljavec gozda, ki bi bil med drugim dolžan voditi evidenco o gospodarjenju z gozdom in druge s tem povezane evidence, kar pa se ni zgodilo.
- 10 Pritožnik je zoper izpodbijano sodbo vložil kasacijsko pritožbo. Pritožnik meni, da način prodaje lesa na panju, ki ga je izbral, pri katerem je kupec tisti, ki pridobi les, ne ustreza pojmu „dajanja [lesa] na trg“ iz člena 2(b) Uredbe, zato pritožnik tudi ni imel statusa „gospodarskega subjekta“ iz člena 2(c) Uredbe. Ob tem je pritožnik ponovno opozoril na scenarij 10a iz obvestila Komisije C(2016), ki se po njegovem mnenju uporablja za njegov primer in v skladu s katerim naj se pritožnika ne bi smelo opredeliti kot gospodarski subjekt.

¹ Opomba prevajalca: gre za obvestilo Komisije z dne 12. februarja 2016, C(2016) 755 final.

- 11 Pritožnik je ob tem večkrat predlagal, naj kasacijsko sodišče prekine postopek s kasacijsko pritožbo in Sodišču Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje o razlagi člena 2(c) Uredbe, saj gre v tej zadevi ravno za spor glede razlage Uredbe.
- 12 Druga stranka v postopku se je opredelila do pritožnikove kasacijske pritožbe in v bistvu vztrajala pri trditvah, ki jih je navedla v svoji odločbi. Poudarila je, da tisti, ki so kupovali les od pritožnika, niso imeli niti osnovnih dokumentov za vzpostavitev in uporabo sistema potrebne skrbnosti. Samo pritožnik kot upravljavec gozda (ker pravice do pridobivanja ni prenesel na tretjo osebo) razpolaga s posameznimi evidencami, ki se zahtevajo z zakon č. 326/2005 Z. z. o lesoch (zakonom št. 326/2005 o gozdovih), kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: zakon o gozdovih), in te evidence vodi, ter je registriran kot upravljavec gozda v skladu s tem zakonom, kar mu omogoča, da razpolaga z dokumenti, ki so potrebni za uporabo sistema potrebne skrbnosti. Če bi dejansko prišlo do prodaje pravice do pridobitve lesa na panju, kot je to razvidno iz izjave pritožnika, bi moral kupec postati upravljavec gozda s pripadajočimi pravicami in obveznostmi, kar pa se v obravnavanem primeru ni zgodilo. Druga stranka v postopku predlaga, naj kasacijsko sodišče pritožbo pritožnika kot neutemeljeno zavrne.

II.

Pravo Unije

- 13 Člen 2(b) in (c) Uredbe določa:
- (b) „dajanje na trg“ pomeni vsako prvo dobavo lesa in lesnih proizvodov za distribucijo ali uporabo na notranjem trgu v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno. To vključuje tudi dobavo na osnovi komuniciranja na daljavo, kakor je opredeljeno v Direktivi 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo. Dobava na notranji trg lesnih proizvodov, pridobljenih iz lesa ali lesnih proizvodov, ki so že bili dani na notranji trg, ne pomeni „dajanja na trg“;*
- (c) „gospodarski subjekt“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki daje na trg les ali lesne proizvode; [...].*
- 14 Člen 4(2) Uredbe določa: *„Gospodarski subjekti pri dajanju lesa ali lesnih proizvodov na trg ravnajo s potrebno skrbnostjo. V ta namen uporabljajo sveženj postopkov in ukrepov (v nadaljnjem besedilu: sistem potrebne skrbnosti), kakor je opredeljen v členu 6.“*
- 15 Člen 19(1) Uredbe določa, da *„države članice določijo pravila za kazni, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje njihovega izvajanja.“*

III.

Nacionalno pravo

16 V skladu s členom 1(1)(a) zakona o lesu: „Zakon [...] ureja [...] pravice in obveznosti gospodarskega subjekta, ki daje les in lesne proizvode na notranji trg.“

17 Člen 4(1), (2) in (3) zakona o lesu določa:

„1. Gospodarski subjekt, ki daje na notranji trg les in lesne proizvode, mora uporabljati sistem potrebne skrbnosti; to ne velja, če daje na notranji trg les in lesne proizvode, za katere velja sistem dovoljenj. Sistem potrebne skrbnosti se pripravi v papirni ali elektronski obliki pred dajanjem lesa in lesnih proizvodov na notranji trg.

2. Gospodarski subjekt mora uporabljati in redno ocenjevati sistem potrebne skrbnosti, razen če gre za sistem potrebne skrbnosti, ki ga vzpostavi nadzorna organizacija.

3. Gospodarski subjekt, ki daje na notranji trg les in lesne proizvode iz dreves ali grmovnic, pridobljenih na ozemlju Slovaške republike, in ki je lastnik, upravitelj ali upravljavec gozda na gozdnih površinah, upravitelj na podlagi posebnih predpisov, oseba, ki ima dovoljenje za pridobivanje lesa ali odstranjevanje lesnih zalog na podlagi posebnih predpisov, oseba, ki ima dovoljenje za sečnjo dreves in grmovnic, ali oseba, ki daje les in lesne proizvode na notranji trg, mora v sistem potrebne skrbnosti vnesti tudi informacije, dokumente in zabeležke v skladu s posebnimi predpisi ter informacije o postopku pridobivanja lesa, ravnanju z lesom in lesnimi proizvodi, prevozu in dajanju lesa in lesnih proizvodov na notranji trg ter s tem povezane dokumente.“

18 Člen 17(1)(c) zakona o lesu, kot je veljal do 31. decembra 2019, je določal:

„Gospodarski subjekt stori drug prekršek, če ne [...] vodi sistema potrebne skrbnosti ali če sistema potrebne skrbnosti ne uporablja pravilno in ga ne oceni v skladu s členom 4(1), (2), (3) ali (5) [...].“

19 Člen 17(5)(b) zakona o lesu, ki je veljal do 31. decembra 2019, je določal:

„Nadzorni organ v primeru storitve drugega prekrška iz odstavka 1(b), (c) ali (d) izreče globo od 2000 EUR do 10.000 EUR [...].“

IV.

Obrazložitev vprašanja za predhodno odločanje

20 Kasacijsko sodišče na podlagi upravnega in sodnega spisa ugotavlja, da se spor v tej zadevi nanaša na mehanizem sankcij, ki ga je nacionalni zakonodajalec sprejel na podlagi pooblastila iz člena 19(1) Uredbe. Gre za postopek za naložitev sankcij

zaradi kršitve obveznosti iz člena 4(2) Uredbe, ki naj bi jih bil pritožnik dolžan izpolniti zaradi tega, ker naj bi imel status gospodarskega subjekta v smislu člena 2(b) in (c) Uredbe. Pritožnik je v postopku pred upravnim sodiščem in tudi v postopku s kasacijsko pritožbo v bistvu izpostavil vprašanje, ali je način prodaje lesa, ki ga je izbral, mogoče opredeliti kot dajanje lesa na trg v smislu člena 2(b) Uredbe, in posledično, ali je dejansko gospodarski subjekt v smislu člena 2(c) Uredbe, za katerega veljajo obveznosti iz člena 4(2) Uredbe in za katerega je mogoče uporabiti s temi obveznostmi povezan mehanizem sankcij iz člena 19(1) Uredbe v povezavi s členom 17(5)(b) zakona o lesu.

- 21 Kasacijsko sodišče je na podlagi upravnih in sodnih spisov ugotovilo, da je pritožnik kot občina enota lokalne samouprave, ki je samostojna pravna oseba, ki razpolaga s svojim premoženjem (vključno z lesom). Pritožnik je v okviru razpolaganja s svojim premoženjem izbral model, po katerem je les prodajal fizičnim in pravnim osebam. Pri tem je ravnal tako, da je na podlagi sklenjenih pogodb ali prek neposredne prodaje fizičnim in pravnim osebam prodajal določeno količino lesa/lesne mase, pri čemer lesa ni pridobil sam, temveč je bil za to odgovoren kupec (sam ali prek tretjih oseb). Iz drugih pogodbenih določil ter iz navedb pritožnika v upravnem in sodnem postopku je razvidno, da je pridobivanje lesa, prodanega kupcem, potekalo tako, da so pooblaščen delavci pritožnika (prodajalca) določili drevesa, ki so jih kupci posekali. Druga možnost je bila, da so določili območje poseka lesa, posek pa je potekal pod nadzorom delavcev prodajalca/pritožnika.
- 22 Druga stranka v postopku je način trgovanja z lesom, ki ga je izbral pritožnik, opredelila kot dajanje lesa na trg v smislu člena 2(b) Uredbe, zaradi česar bi moral po njenem mnenju pritožnik kot gospodarski subjekt v smislu člena 2(c) Uredbe izpolniti svoje obveznosti iz člena 4(2) Uredbe. Druga stranka v postopku je menila, da je v obravnavani zadevi odločilno prav to, da pritožnik na kupce ni prenesel pravice do pridobivanja lesa in gospodarjenja z lesom na določeni lokaciji v skladu z nacionalno zakonodajo, temveč je neposredno prodajal le lesno maso, za pridobivanje lesa pa je bil odgovoren kupec. Po mnenju druge stranke v postopku bi v primeru, če bi pritožnik na kupce prenesel pravico do pridobitve lesa z določene lokacije, kupci postali upravljavci gozdov, ki bi morali biti registrirani v skladu z zakonom o gozdovih (nacionalna zakonodaja), in samo na podlagi takega statusa bi lahko razpolagali z dovolj informacijami, da bi lahko uporabili sistem potrebne skrbnosti. Po mnenju druge stranke v postopku v primeru prodaje določene količine lesa glede na člen 2(b) Uredbe ni pomembno, kdo je pridobil les – gospodarski subjekt je tisti, ki je prodal lesno maso in jo tako dal na trg.
- 23 Pritožnik izpodbija to stališče druge stranke v postopku in poudarja, da je način prodaje lesa, ki ga je izbral, v bistvu tak, da kljub temu, da je v pogodbi določena količina lesa, prodaja pravico do pridobitve lesa na panju in da torej ne prodaja že pridobljenega lesa. Pritožnik ob sklicevanju na scenarij 10a iz obvestila Komisije

C(2016) z dne 12. junija² 2016. (točka [7] tega sklepa), trdi, da ta način prodaje pomeni, da sam lesa ne daje na trg v smislu člena 2(b) Uredbe in zato nima statusa gospodarskega subjekta v smislu člena 2(c) Uredbe. Ta status so lahko imeli samo kupci, ki so pridobili prodani les.

- 24 Glede na zgoraj opisane okoliščine kasacijsko sodišče meni, da gre v obravnavani zadevi za spor v zvezi z razlago prava Unije, natančneje člena 2(b) in (c) Uredbe. Kasacijsko sodišče tudi meni, da je razlaga pojmov „gospodarski subjekt“ ali „dajanje [lesa] na trg“ iz člena 2(b) in (c) Uredbe avtonomna, neodvisna od določb nacionalnega prava ali v njem vsebovanih pravil glede tega, kdo bi moral imeti status gospodarskega subjekta. [...] (ni prevedeno) [ponovitev vprašanja za predhodno odločanje.]
- 25 Kasacijsko sodišče pri obravnavi te zadeve ni našlo nobene odločbe Sodišča Evropske unije, ki bi se nanašala na predloženo vprašanje za predhodno odločanje ali na člen 2(b) in (c) Uredbe, po mnenju kasacijskega sodišča pa tudi iz besedila člena 2(b) in (c) Uredbe ni mogoče neposredno izpeljati jasnega odgovora na vprašanje za predhodno odločanje. Ker se sporna vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, kasacijsko sodišče meni, da je za odgovor nanje pristojno Sodišče Evropske unije.
- 26 Z vidika razlage člena 2(b) in (c) Uredbe kasacijsko sodišče v tej zadevi opozarja zlasti na funkcijo in cilj Uredbe, to je boj proti nezakonitem pridobivanju lesa in dajanju proizvodov iz nezakonito pridobljenega lesa na notranji trg (uvodne izjave 1, 3, 15 in 16 Uredbe). Po mnenju kasacijskega sodišča gre v obravnavani zadevi prav za razumno določitev meja razlage člena 2(b) in (c) Uredbe tako, da po eni strani z namerno izbiro načina trgovanja z lesom (prodajo lesa) ne bi prihajalo do obidov cilja in smisla Uredbe ter obveznosti, ki izhajajo iz sistema potrebne skrbnosti, po drugi strani pa da ne bi prihajalo do tega, da bi se pojem gospodarskega subjekta v trgovskih razmerjih pretirano ali preveč razširil tudi na subjekte, za katere to glede na namen Uredbe ni nujno.

V.

[...] (ni prevedeno)

- 27 [...] (ni prevedeno)
- 28 [...] (ni prevedeno)
- 29 [...] (ni prevedeno)
- 30 Sklep je sprejel senat Najvyšší správný súd Slovenskej republiky (vrhovno upravno sodišče Slovaške republike) z večino glasov 3:0.

² Glej opombo 1.

[...] **(ni prevedeno)** [prekinitev postopka, izid glasovanja senata sodišča, pouk o pravnih sredstvih].

Bratislava, 26. april 2023.

[...] **(ni prevedeno)** [imena sodnikov]

DELOVNI DOKUMENT